

Overleven

Begin augustus had ik een klein volkje dat een apideakastje volledig vulde. De koningin was twijfelachtig. Ik wilde haar als reservemoer nog even in de apidea bewaren totdat de nieuwe moer in een van mijn kasten geaccepteerd was. Dan zag ik wel verder. De nieuwe moer bleek bij nadere controle geaccepteerd en de twijfelachtige apideamoer bleek bij nadere controle niet meer aanwezig. Ik besloot dit apideavolkje maar te laten staan totdat het restant bijen ook het loodje zou leggen. Ze bleven nog steeds vliegen en werkten vlijtig aan een wintervoorraad waar ze waarschijnlijk zelf niets meer aan zouden

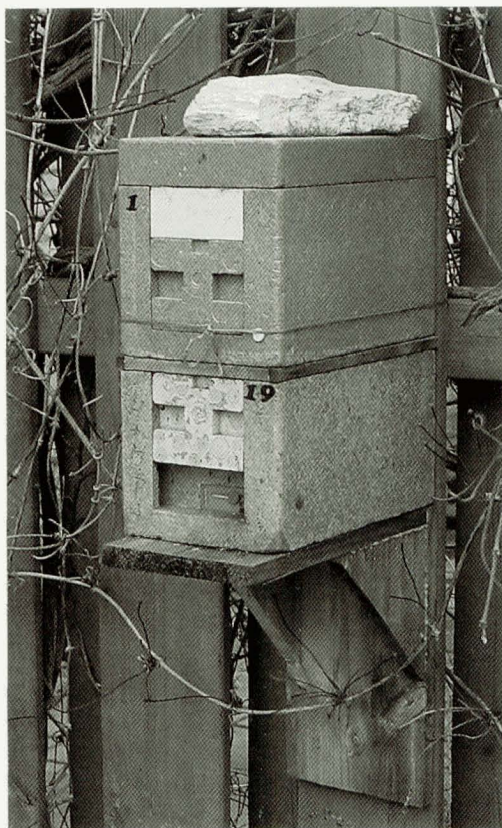
48 hebben. Dacht ik.

Mogelijk waren de bijtjes helderziend want begin oktober diende zich een oplossing aan. Hennie Kroese besloot het teeltseizoen af te sluiten en had een aantal koninginnen over. Op het imkerforum (w) plaatste hij een bericht waarin hij het restant van zijn blonde bevruchte buckfastdochters aanbood aan eenieder die hun een goed onderdak kon bieden. Omdat ik op dat moment voor mijn werk in Apeldoorn was gedetacheerd besloot ik van deze aanbieding gebruik te maken en bij hem een koningin te halen. Ik heb haar na mijn werk opgehaald en heel voorzichtig voorgesteld aan haar nieuwe onderdanen. In een Nicotkooitje met een prop suikerdeeg als afsluiting heb ik haar een week lang opgesloten gelaten. Een plakbandje voorkwam dat het suikerdeeg van buiten af werd opgegeten. Ik had nog geen leggende werksters gezien maar wilde geen risico lopen, omdat dit de laatste kans van het seizoen was om een moer in te voeren. Dit invoeren lukte, alleen de grootte van het volk was intussen teruggelopen. Half oktober zaten ze met zijn allen op één enkel apidearaampje. Alweer een reden om het volk af te schrijven: met een dergelijk aantal bijen

komt een volk de winter niet door.

Weer deed zich de gelegenheid voor om ze te redden. Mijn buurman had een volk waarvan hij dacht dat het moerloos was. Ik kon en mocht er dus best een apideakastjevol bijen uitscheppen. Zo gezegd zo gedaan. Maar ik wilde wel een levende moer overhouden. Om die reden heb ik van dunne houten latjes verbindersraampjes gemaakt om zo drie apideakastjes op elkaar te stapelen. De bijen van de buurman heb ik in de bovenste twee apidea's gedaan en met een stukje vliegengaas ertussen op het

minivolkje gezet. Ook dit heb ik zo weer een week laten staan voor het vliegengaas te verwijderen. Omdat ik de 'bovenste bijen' niet wilde laten verhongeren kregen ze een voerbakje met bee-fit. We zijn nu een paar weken verder en het volkje heeft regelmatig gevlogen, zelfs half november wisten ze nog stuifmeel te halen. Intussen is er een eerste echte vorstperiode geweest. 10 December, heeft het de hele dag gevoren. Ik heb geen idee wat de temperatuur was maar voor mijn gevoel was het meerdere graden onder nul. Toch kon ik het niet laten ze even te storen. Zouden ze deze kou wel aankunnen? Met mijn oor tegen de apideatoren aangedrukt heb ik even geklopt. Vrijwel onmiddellijk werd ik begroet met een zacht gegons. Ze hebben het dus nog niet opgegeven.

De situatie op dit moment (jan. '05). Foto: Hennie Peters.

Een week later, zondag 19 december, heb ik even het deksel van de bovenste apidea getild om de voedselvoorraad te bekijken. Het voerbakje bovenin is nog helemaal vol, de tros zit in het middelste kastje en als ze in dit tempo doorgaan, komen ze zeer zeker aan deze voorraad toe voor het einde van de winter.